

MONOLITHS

design by DESYPRI & MISIARIS ARCHITECTURE
interior design INTERIOR DESIGN LABORATORIUM
structural and mechanical engineering DETALE ARCHITECTURE & ENGINEERING
lighting design L+DG LIGHTING ARCHITECTS • landscaping CHRISTINA KOLOKOTRONI ECO-ARCHDESIGN

text DESYPRI & MISIARIS ARCHITECTURE, INTERIOR DESIGN LABORATORIUM
photos GIORGOS SFAKIANAKIS

Η αρχιτεκτονική του μικρού συγκροτήματος εμπνέεται από τα ξεμόνια, τους λιτούς, λιθόκτιστους, αυστηρά γεωμετρικούς πύργους ή τα μικρά οικιστικά σύνολα με αμυντικό και συχνά πολεμικό χαρακτήρα, που έστεκαν μοναχικά στο τραχύ τοπίο της Μάνης, λειτουργώντας ως παρατηρητήρια ή καταφύγια. Από μακριά τα ξεμόνια μοιάζουν να είναι αναπόσπαστο στοιχείο του τόπου, σαν μονολιθικές εξάρσεις του εδάφους.

The project is inspired by a special feature of Mani's residential forms – the "Ksemonia", meaning "the ones left alone"; those were stand-alone towers or small residential complexes in the rugged landscape of Mani, operating as shelters or observation points. From afar, these stone-built towers appear as just one more element in the land, like monolithic outbursts from the soil.

Η σύνθεση αποτελείται από δύο σύγχρονα πυργόσπιτα που βρίσκονται σε άμεση σχέση με το φυσικό ανάγλυφο, στα πρότυπα της παραδοσιακής μανιάτικης αρχιτεκτονικής. Οι δύο κατοικίες δεν αναπτύσσονται ανεξάρτητα μέσα στο οικόπεδο αλλά ως ένα αδιάσπαστο, οργανικό σύνολο, δίνοντας μια μοντέρνα επανερμηνεία των παραδοσιακών ξεμονιών. Οι μονόλιθοι οργανώνονται βάσει μιας αδρής χάραξης, μιας

δυναμικής τεθλασμένης γραμμής που οριοθετεί αυστηρά τις θέσεις, τις εισόδους, τους χώρους στάθμευσης και τον περιβάλλοντα χώρο τους. Η πέτρινη μάζα τους συμμετέχει αποφασιστικά, δομικά και σχεδιαστικά στη διαμόρφωση των υψομετρικών διαβαθμίσεων και των ζωνών που αποτελούν τους χώρους διημέρευσης. Η σύνθεση ολοκληρώνεται με δυο δυναμικές εξάρσεις που εκφράζονται με τη μορφή πύργων που στέκονται να εποπτεύουν τον Μεσσηνιακό κόλπο.

The residential compound, consisting of two stone houses, is organized around two towers placed in the plot in a dynamic arrangement which correlates the outdoor spaces and the house entrances, further defining additional outdoor areas. The modern tower-houses are designed to be in close connection with the natural landscape, just as is the case with traditional Mani architecture, which

became an integral part of the place it sprung out of. Although the main composition is expressed in the form of the towers, their extensions, which make up the rest of the complex, do not exist independently within the plot, but are rather brought together into a whole, echoing the established architectural forms of the region; in so doing, they also provide a modern interpretation of those same traditional typologies.

Πρόκειται για το σημείο αναφοράς κάθε κατοικίας αλλά και μια αναφορά στον μανιάτικο πύργο, που, συμπυκνώνοντας όλη την κοινωνική ζωή της οικογένειας και αποτελώντας συγχρόνως σύμβολο δύναμης και εξουσίας, κατείχε πρωταρχικό ρόλο όχι μόνο στην παραδοσιακή αρχιτεκτονική αλλά και στην καθημερινή ζωή της Μάνης. Εξίσου συμβολικά, κάθε πύργος των Μονόλιθων φιλοξενεί στο ισόγειο τους ζωτικούς κύριους χώρους υποδοχής και διημέρευσης, με καθιστικό που ενοποιείται με τον εξωτερικό χώρο, ενώ στον όροφο βρίσκεται το κύριο υπνοδωμάτιο. Σχεδιάζονται διαμπερείς

κατοικίες που μπορούν να ζουν τόσο "μέσα" όσο και "έξω", διαθέτοντας εσωτερικούς και υπαίθριους χώρους ίδιας δυναμικής. Προσφέρεται η δυνατότητα η ζωή να μεταφερθεί εξ ολοκλήρου σε μια αυλή που αποτελείται από ένα σύνολο χώρων με διαφορετικές ποιότητες και οι οποίοι μπορούν να παραλάβουν ποικίλες χρήσεις μέσα στη μέρα, όπως πέργκολες-σκιερά και στεγανά καταφύγια, προστατευμένες γωνιές για απομόνωση και περισυλλογή, καθιστικά και πισίνες υπερχείλισης που μπλέκουν τα όρια του ορίζοντα και του ουρανού, δημιουργώντας το σκηνικό για τη θέα που τις πλαισιώνει.

The houses are designed so that one can live at once "inside" and "outside", with dynamic indoor and outdoor spaces. It thereby becomes possible to transfer one's life outside the home: in this case, in a courtyard divided into a set of spaces endowed with different qualities and visual frames. Pergolas, secluded corners for quiet and meditation, living spaces, infinity pools blurring

the boundaries of the horizon and the sky, all combine to create the external backdrop for the houses themselves. Throughout, completely natural building materials which bear the signs of time have been chosen, showing the marks of their origin and their processing. The materials serve as a blank canvas upon which the interplay of light and shadow gently unfolds during the day.

Επιλέγονται υλικά απολύτως φυσικά που φέρουν τα σημάδια του χρόνου, της επεξεργασίας και της προέλευσής τους. Η πέτρα χαρακτηρίζει τον τόπο και την αρχιτεκτονική της Μάνης καθώς βρίσκεται τόσο στο έδαφος όσο και στις παραδοσιακές κατασκευές, εξυπηρετώντας το αρχιτεκτονικό λεξιλόγιο της μονολιθικότητας, της λιτότητας, των αυστηρών γραμμών και της γεωμετρικής ογκοπλασίας.

Το σκυρόδεμα έρχεται να συμπληρώσει την υλικότητα, δημιουργώντας μικρότερους τεχνητούς λίθους γήινων αποχρώσεων και αδρής υφής. Το ξύλο δημιουργεί μαλακές, ζεστές και καθαρές επιφάνειες και συμπληρώνει τον όγκο με καφασωτά σκούρα. Τα υλικά εναλλάσσονται στο εσωτερικό και το εξωτερικό, εντείνοντας την οπτική διάσταση της κατοικίας, συνθέτοντας μια φυσική αλλά αυστηρή χειρονομία στο Μεσσηνιακό τοπίο.

Stone characterizes the place: Mani, as it is expressed both in the ground itself and in its traditional constructions; Mani, as it evokes an architectural vocabulary of monolithic austerity, of strict lines, and geometric volumes. Concrete complements the natural materials, creating smaller, artificial stonework in earth tones with coarse textures. Wood creates soft, warm, and clean surfaces, and lattice

shutters to complete the volumes. These materials are alternating inside and out, intensifying the visual experience of the houses, constituting a natural but strictly conceived statement within the Messenian landscape. The interior design is consistent with the architecture of both buildings, inspired by the simple tradition, the imposing landscape of Mani, and the materials found on this land.

Ο εσωτερικός σχεδιασμός είχε ως στόχο να ακολουθήσει την αρχιτεκτονική γραμμή των δύο κτιρίων, εμπνευσμένος από τη λιτή παράδοση, το επιβλητικό τοπίο της Μάνης και τα υλικά που βρίσκει κανείς σε αυτή τη γη. Σκοπός ήταν να δημιουργηθούν, μέσα στους πέτρινους όγκους, χώροι που να δίνουν έναν ζεστό χαρακτήρα ο οποίος όμως να θυμίζει πάντα πως βρίσκεσαι "εκεί", στον τόπο αυτό. Να νιώθεις μέρος μιας διαφορετικής, δωρικής ζωής. Το μεγαλύτερο κομμάτι της επίπλωσης σχεδιάστηκε ειδικά για το έργο, τονίζοντας την αίσθηση της μοναδικότητας και

μία άχρονη σχεδιαστική γραμμή η οποία στόχο έχει να φέρει σε διάλογο το τοπίο με το design. Οι φόρμες κρατήθηκαν απλές και όλες οι ειδικές κατασκευές φέρουν αναφορές στην απλοποιημένη κλασικότητα. Στα υλικά δόθηκε έμφαση στη χρήση ξύλου δρυός σε δύο αποχρώσεις, το οποίο συνδυάστηκε με πετρώματα σε κοντινούς χρωματισμούς. Τα υφάσματα και τα χαλιά ακολούθησαν φυσικούς, γήινους, τόνους, καταπραΰνοντας τις άγριες υφές της κανιάτικης πέτρας και των ξύλων, ισορροπώντας τους εσωτερικούς χώρους με το μοναδικό περιβάλλον τοπίο. *///*

The purpose was to create spaces that give a warm character inside the stone volumes, always reminding that one is "there", in this place, to feel part of a different, Doric life. Most of the furniture was designed exclusively for the project, emphasizing the sense of uniqueness and a timeless line that aims to bring the landscape into dialogue with the design. The forms were

kept simple, and all the custom-designed furniture bears references to a simplified classicism. The materials include oak wood in two shades, combined with stones in matching colors. The fabrics and carpets follow natural, earthy tones, soothing the wild textures of Mani's stone and wood, balancing the interiors with the unique surrounding landscape. *///*

